

عربستان پی برد
دوران خوش تکیه بر
حمایت‌های آمریکا
به سر آمده و باید با
واقعیت‌های دنیای
جدید کنار بیاید. از
این زمان به بعد بود
که حرکت عربستان
برای تقویت روابط با
قدرت‌های آسیایی
نظیر چین، روسیه و
هند شتاب بیشتری
گرفت، اما هیچ‌یک
از این قدرت‌ها نه
توان تأمین امنیت
عربستان را دارند و
نه علاقه زیادی به
این کار دارند.

سیاست خارجی امارات متحده را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد:
الف. ضرورت اتصال به اقتصاد جهانی؛
ب. تقویت قدرت نظامی به منظور تأمین امنیت خود؛
ج. دیپلماسی تنگه‌ها و تأمین امنیت خطوط کشتیرانی برای تداوم تجارت خارجی امارات؛
د. تجاری کردن خدمات نظامی؛
ه. سرکوب مخالفان سیاسی در داخل به منظور مقابله با نفوذ قدرت‌های منطقه‌ای در داخل امارات؛
و. مقابله با تهدیدات علیه امنیت ملی امارات از طریق حفظ روابط استراتژیک با آمریکا و نزدیکی به اسرائیل و تنش‌زدایی با ایران و ترکیه؛
ز. نزدیک‌تر شدن به روسیه و چین ضمن حفظ روابط استراتژیک با آمریکا.
اگر بخواهیم به طور خلاصه وضعیت کنونی سیاست خارجی امارات را درک کنیم باید بگوییم که این کشور توانسته است به رغم همه موانع و تهدیدات جایگاه خود را به عنوان یک قدرت متوسط منطقه‌ای تثبیت کند. امارات را می‌توان، هم‌ردیف با قطر، جزو بازیگرانی دانست که در حد فاصل بازیگران اصلی منطقه‌ای و بازیگران ضعیف در منطقه قرار دارند. از این منظر، امارات را دیگر نمی‌توان قدرتی ضعیف همچون بحرین یا اردن تلقی کرد. امارات می‌کوشد در اوضاع متغیر نظام بین‌الملل جایگاهی را که در منطقه به دست آورده، حفظ کند. توسل به فناوری‌های مدرن و جدید و در رأس آن‌ها هوش مصنوعی و استفاده از این فناوری‌ها به منظور مقابله با تهدیدات زیست‌محیطی و حتی تأمین امنیت از جمله سیاست‌های امارات متحده عربی محسوب می‌شود. امروز امارات یک بازیگر بسیار تعیین‌کننده در شاخ آفریقا محسوب می‌شود و قدرت مالی زیاد هم به این کشور امکان می‌دهد تا نیروهای نظامی نیابتی زیادی را به استخدام خود درآورد.

موازنه مثبت میان قدرت‌های بزرگ در خاورمیانه: چشم‌انداز مبهم

تحلیل واکنش بازیگر منطقه‌ای به تحولات نظام بین‌الملل در دو دهه گذشته نکات مهمی را برای تدوین سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران یادآور می‌شود. اولین مسئله مهم این است که همه این بازیگران تغییر سیاست منطقه‌ای آمریکا را پذیرفته‌اند و سیاست خارجی خود را بر این اساس باز تعریف کرده‌اند. مهم‌ترین پیامد کاهش حضور نظامی آمریکا در منطقه، تلاش متحدان آن برای نزدیکی به قدرت‌های نوظهوری همچون روسیه و چین بوده است؛ با این حال، وابستگی امنیتی بازیگرانی مثل عربستان و امارات متحده عربی به آمریکا مانع از آن می‌شود که اقدامات این کشورها